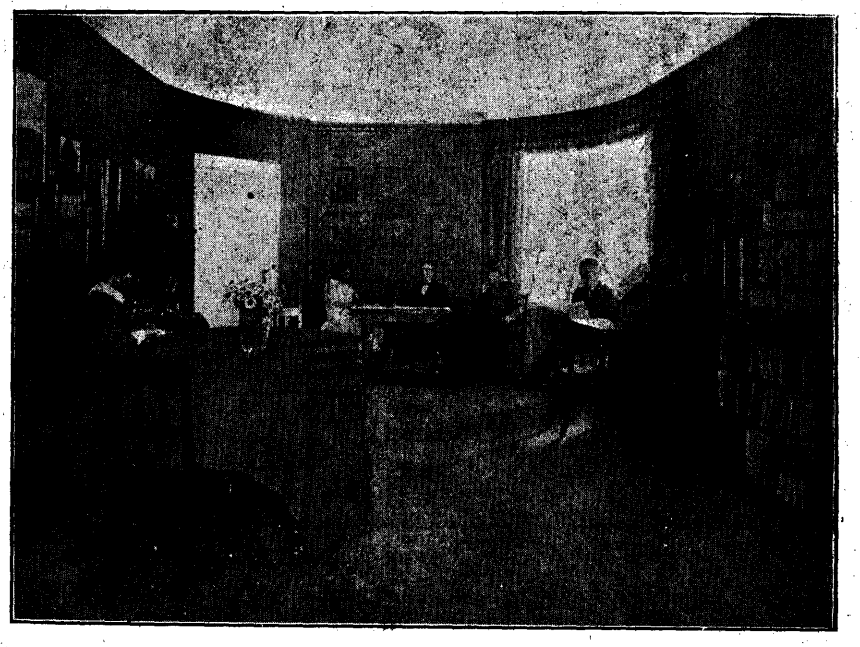

Skolehjemmets Samlingsstue.

Plan hun altsaa opgav for at prøve sine Kræfter paa denne nye Idé.

Hendes *„Skolehjem"* ligger i Vendersgade med Udsigt til Søen og er i al sin Enkelthed stilfuldt og velgørende roligt udstyret. — Forældre vil med Tryghed kunne se deres Søn eller Datter installeret her, hvor der leves et fornøjeligt kammeratligt Liv under et samvittighedsfuldt og interesseret Menneskes — en dygtig Husmoders — Ledelse.

Var der mange af den Slags Hjem, var Københavns Undervisningsforhold en meget betydelig Side rigere.

Her er et uopdyrket Felt, hvor Kvinder med samlende, pædagogiske Evner kan udrette meget.

Ensartet skandinavisk Familieret.

Spørgsmaalet om Kvindens familieretslige Stilling er i disse Tider, som man vil vide, stærkt i Forgrunden. Vi bragte i Nr. 14 en Artikel om denne Sag af *Bjørg Blöndal*, og har i Dag Fornøjelsen, efter Tidsskriftet »Hertha«, at bringe en Artikel af den svenske Advokat *Georg Stjernstedt*. I næste Nr. bringer vi et udførligt Svar til disse to Artikler af Overretssagfører Astrid Holten-Rickmann.

Red.

Den gifte Kvindes selvstændigere Stilling.

Udkast til en Reform af Lovgivningen om Ægtefællers Ejendomsforhold.

Som bekendt er en Kommission for Tiden beskæftiget med et forberedende Arbejde paa en Revision af Lovgivningen om Ægtefællers Formuesforhold. Spørgsmaalet derom er altsaa aktuelt, og Tiden synes vel egnet til at fremføre forskellige Krav og Ønsker vedrørende dette Lovgivningsomraade. Det kan derfor ikke synes umotiveret, at en, der interesserer sig for Sagen, nu søger at give et Udkast til et Formuesforhold, hvorved han mener at kunne løse det juridiske Problem om Ægtefællers Ejendomsforhold paa en Maade, som er egnet til i det væsentligste at tilfredsstille en tidssvarende Opfattelse af Spørgsmaalet. Et andet Spørgsmaal er det, om et saadant System paa nærværende Tidspunkt kan gennemføres som Hovedsystem. Hvad jeg nylig kaldte en tidssvarende Opfattelse — hvilket jeg nedenfor skal søge at sammenfatte — er ganske vist endnu ikke det almindelige Standpunkt, og Lovgiveren maa, selv om han aldrig bør glemme sin Opgave at gaa foran og vise Vej, alligevel vogte sig for at gaa saa langt foran, at Spændingen mellem Loven og de Mennesker, som skal lyde den, bliver for stærk. Et System, som paa dette Tidspunkt ikke kan blive Hovedsystemet, bør dog ikke af den Grund betegnes som upraktisk.

Passer det for en stor Del Mennesker, og er det tilstrækkelig enkelt og bøjeligt affattet, maa det betragtes som praktisk for disse Mennesker, om ikke for alle. Peger Forslaget dertil i Tidens Retning, og har det derfor Udsigt til at vinde fortsat større Tilslutning, kan det endnu mindre afvises som upraktisk.

Med en „tidsvarende" Opfattelse mener jeg i Korthed følgende: Man erkender, at Udviklingen allerede er gaaet eller med stærke Skridt gaar i den Retning, at hver fuldvoksen ugift Kvinde forsørger sig selv og saaledes ejer en vis økonomisk Selvstændighed. Men til at forsørge sig selv hører efter fornuftige økonomiske Begreber ikke blot det at skaffe sig Livsopholdet for Dagen, men ogsaa at sørge for Forsikring mod Arbejdsløshed, Sygdom, Alderdom m. m. Forsikringen kan ske under forskellige Former; den vigtigste Forsikring turde være Alderdomspensionering. Paa dette Tidspunkt er praktisk set al denne Forsikringsomsorg for Hustruen lagt i Mandes Haand. Men dermed kan den gifte Kvinde i vore Dage ikke være tilfreds. Det tilkommer hende saavel som andre voksne Mennesker at tænke paa sin Fremtid og at sikre sig mod forskellige Eventualiteter efter eget Overlæg og eget Tykke. Hertil kommer, at den Hustru, der som ugift i vore Dage har haft sin egen Indtægt og altsaa en vis økonomisk Selvstændighed, vanskelig finder sig tilrette med paa én Gang at synke ned til fuldstændig økonomisk Afhængighed, til „at be' sin Mand om hver Øre". Den gifte Kvinde vil derfor baade paa Grund af sin Trang til en vis Selvstændighed i økonomiske Sager ogsaa indenfor Ægteskabet og med Hensyn til Kravet om selv at sørge for sin Fremtid have sin egen Økonomi. Dette kan hun som Regel i Ægteskab ikke opnaa ved Erhvervsarbejde uden at tilsidesætte sine Pligter i Hjemmet. *Der er da ingen anden Udvej tilbage end at lade hende faa en Del af, hvad*